

N:o 93.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1868.
— — — — — hos Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändring i 8 § af Kongl. Förordningen rörande grunderna och villkoren för hemmansklyfning och jordafsöndring den 6 Augusti 1864.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 37.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord om upphäfvande af 7 § 2 mom. samt 8 § af Eders Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Förordning angående gunderna och villkoren för hemmansklyfning och jordafsöndring den 6 Augusti 1864, äfvensom att afsöndrad mark måtte få åsättas visst mantal, äfven om derifrån icke kunde hemtas så beskaffad afkastning, som i 2 § af nämnda Kongl. Förordning förmäles.

För införandet af en ordnad skogshushållning är det af icke ringa vigt, att skogsbruket må kunna skiljas från det egentliga jordbruket, och sålunda jemväl särskilda hemmans skogslotter afsöndras och förenas till en från jorden afskiljd skogsegendom, hvarmedelst kunde beredas tillfälle till en på rigtiga grunder ordnad skogshushållning i stället för det nu vanliga hushållningssättet, då hvarje egare, utan plan eller annan beräkning, än den af en ofta ganska osäker vinst för tillfället, sköter sin skog. Då egare af jord är oförhindrad att till andra upplåta afverkningsrätten till skogen, utan iakttagande af någon ordentlig hushållsplan, kan det icke anses mera äfventyrligt, om honom tillåtes att till annan öfverlåta jemväl eganderätten till den mark, på hvilken skogen växer.

växer. Sannolikt är till och med, att egandet af jorden skall utgöra en anledning till sparsammare och klokare hushållning med skogen, så att fördel deraf äfven för framtiden kunde vara att påräkna.

Rättighet till sådan öfverlåtelse är ock redan medgifven genom nuvarande bestämmelse i 8 § af Kongl. Förordningen den 6 Augusti 1864; men dervid är fästadt det vilkor, att hemman, hvarifrån större afsöndring än en tiondedel må ske, skall ega *mer än vanlig egovidd*; och då just detta stadgande och den olika uppfattningen af den relativa bestämmelsen om större eller mindre egovidd synes medföra tvekan och osäkerhet vid tillämpningen samt sålunda motverka hvad tillåtelsen eljest varit afsedd att befrämja, eller en ändamålsenlig skogshushållning, anser Riksdagen förenämnda vilkor böra borttagas, så att afsöndringens giltighet icke göres beroende deraf, huruvida det hemman, från hvilket afsöndringen sker, har större eller mindre egovidd.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får Riksdagen i underdånighet anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t i nåder utfärda en författning, hvarigenom stadgas, att 8 § i berörda Kongl. Förordning skall erhålla följande förändrade lydelse:

“Åstundar innehafvare af hemman, att större afsöndring än en tiondedel eller, då frågan rör säteri, rå- och rörs- samt insockne-frälsehemman, en femtedel deraf verkställa, må han sådant anmäla hos Konungens Befallningshafvande, som har, att, beträffande såväl tillstånd dertill, som bestämmande af afgäld å jorden, meddela utslag och dervid så förordna, att å ena sidan säkerheten för hemmansrättans och öfriga skyldigheters framtida utgörande förvaras och, å den andra, jordens odling eller ändamålsenlig skogshushållning, när sådan genom skogsmarks upplåtande under full eganderätt afses, varder befordrad.“

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1868.